

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 849/2025
15.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тања Симеуновић, адвокат из ..., против туженог „Trase Srbija“ а.д. Ниш, чији је пуномоћник Марко Крстић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3192/2024 од 01.11.2024. године, у седници већа одржаној 15.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3192/2024 од 01.11.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брању П1 746/21 од 22.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор месне ненадлежности првостепеног суда, истакнут од стране туженог. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да тужиоцу исплати на име разлике мање исплаћене накнаде по основу прековременог рада, за период од 01.11.2018. године до 10.11.2021. године, појединачне месечне износе са каматом као у овом ставу. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу плати на име мање исплаћене увећане зараде за рад на дан празника који је нерадни дан, за период од 01.11.2018. године до 10.11.2021. године и то: за месец мај 2020. године износ од 830,75 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2020. године, док је део захтева од досуђеног за мај 2020. године до траженог од 1.453,82 динара и за тражену камату, као и за април 2020. године за износ од 792,93 динара са каматом од 01.06.2020. године и за фебруар 2021. године за износ од 3.274,16 динара са каматом од 01.04.2021. године, одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 20.294,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3192/2024 од 01.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у другом и четвртм ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију у смислу одредбе члана 403. ЗПП, због битне повреде одредаба паничног поступка, погрешне примене материјалног права, и због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова. Међутим, одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 29.12.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 239.315,63 динара.

У конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тражи заштиту права из радног односа, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ се ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**